

Myšlienky na február 2020

1. „Slovo možno vidieť len srdcom, ale telo aj telesnými očami. A tak tu bola možnosť, ako uvidieť Slovo: Slovo sa telom stalo a môžeme ho vidieť.“ (sv. Augustín)
2. „Kým je duša v stave protirečiacom prirodzenosti, divo rastúca s burinou a trním zmyslových potešení, je na mieste prebývania oháv.“ (sv. Theodoros Veľký Asketik)
3. „Buď opovrhovaný, ale neopovrhuj. Buď ukrivdený, ale nerob nič zlého. Je lepšie pre telesné veci zahnúť s telom, než aby bolo zničené niečo, čo patrí duši.“ (sv. Izák Sýrsky)
4. „Ak zrodenie človeka je zázrak, o čo viac je zázrakom narodenie Boha!“ (Tomáš Kempenský)
5. „Keď spomínaš na Boha, veľa sa modlí, aby si Boh spomenul na teba, keď na neho zabudneš.“ (sv. Marek Askéta)
6. „Nemôžeme nadobudnúť čistou modlitbu, kým sa neprikneme k Bohu s úprimným srdcom. Pretože je to Boh, kto dáva modlitbu modliacemu sa a kto učí človeka duchovnému poznaniu.“ (sv. Theodoros Veľký Asketik)
7. „Vyhni sa pozeraniu tu a tam svojimi očami, ale vždy pozeraj na to, čo je pred tebou; vyhni sa mnohovravnosti a hovor iba to, čo je nevyhnutné; považuj skromný odev za dostatočný pre potreby tela.“ (sv. Izák Sýrsky)
8. „Ak máš nejaké duchovné nadanie a súcitiš s tým, kto ho nemá, týmto súcitom opatruješ svoj dar, kým namyslenec ho stratí, lebo sa stáva obeťou svojej utajovanej namyslenosti.“ (sv. Marek Askéta)
9. „Je väčší zázrak, keď Pán odpúšťa hriešnikovi, ako keď kriesi mŕtveho.“ (sv. Anzelm)
10. „Aká sladká je láska k Bohu, taká trpká je láska pozemská.“ (sv. Augustín)
11. „Neprebývaj s pyšným človekom, aby tvojej duši nebola odobratá sila Ducha Svätého, a tak sa stala príbytkom každej zlej vášne.“ (sv. Izák Sýrsky)
12. „Kto by dokázal doceniť hodnotu tých klenotov? Žiaden z ľudí by nedokázal povedať, z čoho je koruna na Máriinej hlave.“ (sv. Bernard z Clairvaux)
13. „Hriech, raz spáchaný, je ako oheň priložený k slame.“ (sv. Theodoros Veľký Asketik)
14. „Anjel ťa nazval plnou milosťou; na tvoje orodovanie vyprosujem si milosť u Boha.“ (Tomáš Kempenský)

15. „Nevystatuj sa poznatkami z Písma, ktoré si si osvojil, aby si so svojim rozumom neupadol do zahanbenia.“ (sv. Marek Askéta)
16. „Nič nám viac neposlúži na umŕtvnenie vášní, na prebudenie a oživenie duchovných vecí ako smútok a bolesť srdca, ktoré sú spojené s rozlišovaním.“ (sv. Izák Sýrsky)
17. „Ak sa opovrhuje životom niektorého kňaza, nechýba veľa, aby sa pohrdlo aj jeho kázaním.“ (sv. Gregor Veľký)
18. „Pretože všetci ľudia chcú byť šťastní, ak to naozaj chcú, určite chcú byť i nesmrteľní. Bez toho by nemohli byť šťastnými.“ (sv. Augustín)
19. „Nekarhaj nikoho za žiaden hriech, ale prv považuj seba za zodpovedného vo všetkých veciach a vinného za jeho pád.“ (sv. Izák Sýrsky)
20. „Vzývaj Boha, aby otvoril oči tvojho srdca a ty aby si uzrel úžitok z tvojej modlitby a zo skúsenosti poučného čítania.“ (sv. Marek Askéta)
21. „Ty máš zaujať miesto v Máriinom srdci namiesto Krista, ktorého jej zoberali.“ (Tomáš Kempenský)
22. „Keď sa celkom primknem k Bohu, nikdy nepocítim bolesť ani trápenie; môj život oživne, lebo bude naplnený Bohom.“ (sv. Augustín)
23. „Nemaj v duši lásku pre nič, čo je spojené s tými vo svete; podriaď sa vladárom, ale vyhni sa ich spoločnosti, pretože je to zhubná pasca, ktorá chytá nepozorných.“ (sv. Izák Sýrsky)
24. „Pre netelesný zápas so zlými myšlienkami nám bola daná čistá modlitba. Modlitba posilňuje myseľ v zápase, pretože môže byť praktizovaná bez účasti tela.“ (sv. Theodoros Veľký Asketik)
25. „Pokánie ti prinesie pokoru, pokora Božiu milosť, ktorá ti dá všetko, čo potrebuješ pre spásu, alebo všetko, čo potrebuješ pre pomoc druhej duši.“ (sv. Pajsij Svätohorský)
26. „Pôžitkárske srdce pri odchádzaní z tela býva temnicou a okovami pre dušu, kým pracovité predstavuje otvorené dvere do večného života.“ (sv. Marek Askéta)
27. „Kdekoľvek sa nachádzaš, pokladaj sa za menšieho a za sluhu svojich bratov.“ (sv. Izák Sýrsky)
28. „Stvoril si ma z ničoho, a ak ma nebudeš riadiť, zasa sa obrátim v nič. Tak ako ma kedysi nebolo a ty z ničoho si ma stvoril, tak zas sám v sebe premením sa v nič, ak ma nepovedieš.“ (sv. Augustín)
29. „Ústa trpezlivého a pokorného hovoria pravdu, kým protirečiaci sa podobá sluhovi, ktorý udrel Pána po líci.“ (sv. Marek Askéta)

Akcia 365

č. 170

Február 2020

Milí priatelia!

Sviatok Obetovania Pána - 2. február - je Dňom zasväteného života. Čo je to zasvätený život? „Je to živé stretnutie s Pánom v jeho lude, je to vízia toho, čo je potrebné objasniť, aby sme mali radosť - Ježiša.“ Takto charakterizoval zasvätený život pápež František na sviatok Obetovania Pána cez vlnajšie stretnutie s rehoľníkmi. Na záver doplnil, že je to povolanie ku každodennej vernej poslušnosti a k nevídaným prekvapeniam Ducha Svätého. Nasledovať Ježiša nie je rozhodnutie urobené raz a navždy. Je to každodenná voľba. Nášho Pána nestretávame virtuálne, ale priamo, v konkrétnostiach života. Keď ho prijmeme ako Pána života, ako centrum všetkého, vtedy v nás žije a znovu ožíva. A aj nám sa príhodi to, čo sa stalo pri obetovaní Ježiša v chráme: život sa stáva harmonickým. S Ježišom opäť nájdeme odvahu ísť vpred i silu zotrvať pevnými.

Rehoľníci ako evanjelizátori našich predkov

Zasvätený život na území Slovenska má za sebou silnú históriu. Naším predkom rehoľníci prinášali katolícku vieru. Íroškótski misionári prichádzali v 7. storočí z Britských ostrovov, kde svoj materinský domov zasväteného života mali v Glendalough (Írsko). Íroškótske misie vystriedali v 8. storočí anglosaské. Vďaka vytrvalej práci sv. Bonifáca z Exeteru v Anglicku prijali katolícku vieru Germáni. Bonifác po roku 740 zakladal v Nemecku kláštory v Amöneburgu, Fritzlaru, Kitzingenu, Tauberbischofsheimu. Jeho misionársky zápal evanjelizoval rozsiahlu ríšu Karola Veľkého. Rehoľníci ako putovní misionári prichádzali aj medzi Slovanov a Maďarov. Osobitnú históriu mala na našom území misijná evanjelizácia sv. Cyrila a Metoda, ktorí boli rehoľníkmi východnej cirkvi. V Uhorskom kráľovstve sa kristianizácii opäť venovali pátri benediktíni. V Hronskom Beňadiku, na Zobore v Nitre, v Krásnej pri Košiciach, v Hrabkove pri Prešove zakladali kláštory, ktorých prítomnosť prinášala evanjeliového ducha a šírenie kultúry v stredovekom období. Zasvätený život posilňovali v stredoveku aj rehole cistercitov na Spiši, premonštrátov v Jasove, kartuziánov v Slovenskom raji, Červenom kláštore, dominikánov v Košiciach, františkánov v Bratislave, v ďalších slovenských lokalitách. Siet' farností bola vtedy ešte riedka. V 16. storočí, keď reformácia začlenila územie Slovenska do protestantského prostredia, jezuitské školstvo svojou hustou sieťou pomohlo k obnove katolíckej viery. Ani zrušenie jezuitov v r. 1773 už nezmenilo katolícky cha-

rakter krajiny. Nového vyzývateľa našla katolícka viera v ideologickom zápase s komunistickou diktatúrou. V roku 1950 došlo k pozatváraniu mužských i ženských rehoľných domov a ich členov internoval komunistický režim do táborov nútených prác. Súdne procesy s rehoľníkmi dávali najavo, že režim s nimi už v živote neráta. Až pád totality v roku 1989 pomohol obnoviť rehoľné komunity a tie sa vrátili do služieb v sociálnych zariadeniach, v školách a na pastoračné miesta slovenských diecéz.

Rehoľníci v USA

Portrét rehoľníčok a rehoľníkov v Spojených štátoch amerických podáva nová štúdia spracovaná Centrom pre aplikovaný sociologický výskum pri Georgetown University. Výskum bol spracovaný na vzorke zasvätených žien a mužov, ktorí zložili rehoľné sľuby v priebehu minulého roka. Jeho výsledky na vzorke respondentov s priemerným vekom 39 rokov poskytujú údaje o najvyššom dosiahnutom vzdelaní nových rehoľníkov. Štvrtina z nich má magisterský a tri štvrtiny bakalársky univerzitný diplom. Deväť opýtaných z desiatich odpovedalo, že pred vstupom do noviciátu už vykonávali jednu alebo viac liturgických služieb - 51% ako lektori, 44% ako akolyti a 42% ako mimoriadni vysluhovatelia svätého prijímania. Okrem toho 91% respondentov uviedlo, že sa pravidelne zúčastňovalo rôznych modlitebných stretnutí. Prieskum najstaršej katolíckej univerzity v Spojených štátoch ďalej vypovedá o veku, v ktorom sa respondenti rozhodujú pre duchovné povolania. Polovica rehoľní-

kov a rehoľníčok uviedla, že na túto cestu prvýkrát pomysleli v oseemnástich rokoch, ba aj skôr, čo dosvedčuje trvalú tendenciu pomerne raných duchovných povolaní. Čo sa týka pôvodu nových profesií, takmer tri štvrtiny z nich sa narodili v Spojených štátoch amerických (74%), pričom 10% z nich tvoria Hispánci a 9% ich pochádza z Ázie. Rehoľníci a rehoľníčky zahraničného pôvodu veľkou mierou pochádzajú z Filipín.

Boh volá k rehoľnému povolaniu...

Pápež František charakterizoval zasvätený život ako chválu, ktorá dáva radosť Božiemu ľudu, prorocký pohľad, ktorý odhaľuje to, čo je dôležité. Keď je to tak, potom zasvätený život prekvitá a stáva sa pre všetkých výzvou proti priemernosti: proti poklesu počtu osôb v duchovnom živote, proti pokušeniu zahrávať sa s Bohom znižovaním ideálu, proti prispôsobovaniu sa pohodlnému a svetskému životu, proti sťažovaniu sa, bedákaniu, nespokojnosti, proti zabehaným zvykom, podľa ktorých „sa to vždy robilo takto“. Boh rehoľníka volá, aby ho stretol prostredníctvom vernosti v konkrétnych veciach: v každennej modlitbe, vo svätej omši, vo svätej spovedi, v skutočnej láske k blížnemu, v Božom slove, v blízkosti, osobitne voči tým najnúdznejším, duchovne či telesne. Sú to konkrétne veci, kde uprostred meniacej sa reality rehoľník vníma Božie volanie a vlastným svedectvom ukazuje na nadčasové hodnoty.

Leták pripravil

Margita Stančíková: stancikova@gmail.com

Leticia Dirbáková CJ: anna.dirbakova@truni.sk

Milan Hudaček SJ: m.hudacek@gmail.com